למשה ולאהרן ויאמר אלהם חטאתי הפעם יהוה
הצדיק ואני ועמי הרשעים: התעתרו אל יהוה ורב
מהיות קלת אלהים וברד ואשלחה אתכם ולא
תוספון לעמד: ויאמר אליו משה כצאתי את
העיר אפרש כפי אל יהוה הקלות יחדלון והברד
לא יהיה עוד למען תדע כי ליהוה הארץ: ואתה
ועבדיך ידעתי כי טרם תיראון מפני יהוה
אלהים: והפשתה והשערה נכתה כי השערה
אביב והפשתה גבעל: והחטה והכסמת לא נכו
כי אפילות הנה: ויצא משה מעם פרעה את
העיר ויפרש כפיו אל יהוה ויחדלו הקלות
והברד ומטר לא נתך ארצה: וירא פרעה כי
חדל המטר והברד והקלות ויסף לחטא ויכבד
לבו הוא ועבדיו: ויחזק לב פרעה ולא שלח
את בני ישראל כאשר דבר יהוה ביד משה:

פ ויאמר יהוה אל משה בא אל
פרעה כי אני הכבדתי את לבו ואת לב עבדיו
למען שתי אתתי אלה בקרבו: ולמען תספר
באזני בנך ובן בנך את אשר התעללתי במצרים
ואת אתתי אשר שמתי בם וידעתם כי אני יהוה:
ויבא משה ואהרן אל פרעה ויאמרו אליו כה
אמר יהוה אלהי העברים עד מתי מאנת לענות
מפני שלח עמי ויעבדני: כי אם מאן אתה
לשלח את עמי הנני מביא מחר ארבה בגבלך:
וכסה את עין הארץ ולא יוכל לראות את הארץ

ורב דיין לן פיה שקודיר
כבר: בעותי את העיר
ומן שטר העיר ולא היה מתפלל
לפי שהיתה מלאה
גלולים: ת. אין העמן שהיה
ן תעשבת ויעשים שהטים הרא
ן את הברד אין השרה לבת
ן בעמוד הברד שועה ויפי
ן מורי ואבי ששלו מהלי יצחק ומב
ן טרם הריעון עדיין לא
ן הרעמון יקר ל טוב
שבמקרא עדין לא הוא
ומיון לשון קדם ערב
ישכבון על לא שטבו
ערם ישיח עלין עמח
אור. זה כר חוון עליי ן
מיובבס ירמיים ומשהיה
הריחה העמוד בקול קולכם:
והפשתה והשעורה נכתה
נשמה: ל פרעה עבדך
נשמים וכן לא נטע ולא
יתבן לפרשם שון הסמה
שחון טן בוקום הי לפנש
עבתה מאו הכוטה נכו כמו
הכן. אולו חנו שורש מעב
והרי הוא מגזרת שפו
עצמותיו: כי השערה
אביב כבר מכירה
ועמידה כן שיה ושתבר
ונלו. וכן חפשתה גדיה
כבר וחוקשת לעמוד
בגבעליה: השערה
אביב נמאיבוה
לשון מאיבי השלו כי יום
כי יופילות מאוחרות ועדיין
היו רטות ויטלין לעמוד
בתני קשה ומעלע שניות
כל עשבהשדה הסה המר
יט לישב כשונו שלמדין
מנשובים הערים בקלים
הראוין לקות כברד ומיהל
תחומיו. ש מרבותינו שנר
עליות ודרשו כמאכלות
פלאי פלאות נעשו בה ו
שלא לקן לא נתך לא הגיע
ואו מוזכר שהיו בחוויר
לא הגיעו לא הרין שדומה
לו. ותלך

אתנא ויי ועל משה ואהרן לרות
פרעה ואמרו ליה פרעה אמרין
אלהא דיהודאי עד אמתי
מסרבין אנת לאתכנעא מן
קדמי שלח עמי ויפלחון
קדמי: ואם מסרבין אנת
לשלחא ית עמי הא אנא
מייתי מחר גובא בתחומיך:
ויחפי ית עין שמשא
דארעא ולא יכול למחזי

ושון עטר מיעו
ומכה שניה
שהחיב עלן נער
מה ויעים משת
עשרים ושבעה ומן
מוש שמיט בסדר
ענס: הנעבהקן
לנער המלחמה
גם הקן. אבייך
שיעבו והחליקן
בבריך כמו מטר
סתון נסתחפה

הרבי אשר דבר
יהוה אל רבמיד ו
הנביא לבא נבדך
כאשר מלך מבל להמות
את ארץ מצרים
הגידו בני בניו והש
רה שמיעו בבגדרל
רה שמיעו בניו
ובתחפנחס אמיר

עלין הילה והשבעה ויעריו ות
ותגיע עלין. ומנחס בסרוך
חברון בחלק כהתוך פסוי. לשון
יעקתאתבת. ורויוה מעי. תרבין
כרמתבמיין ויעק ומתקל. לעקת
לאתבמו מן. זהלא נתך לא הוגע
לארץ. ת. ויחזק לב פרעה מס אין
השם סלא סמן יבר עליו רעו ורוה מה
כת ליחרון [illegible] הסברתי את לבו ותרש:

חסלת וארא

שיתי שימי שאשית מנו
התעללתי שיחקתי ויויוה
מוי מובנוי כמו כי התעללת
בי הלא כאשר התעלל
בהם. האמורי בגי ענק
ומוכן לפועל ומעלים
שיום כן היה לסעד עולת
כמו ומעלל לון כמשרי עלות
אשרי עולל לי. לעעות סרגו
לאתבעעו והוא מבזיתעבי
ומאמת להיות שנו ושמל מסני